

Sammanfattning

Tvåhundra-tretton svenska skolbarn fyllde individuellt under en lektion i ett formulär som innehöll tio påståenden avseende grupp- respektive solitär eldlek. Påståendena omfattade frekvens, motiv, planering, initiativ och antal barn som deltog vid eldlekarna. Barnen informerades om att grupplek innebar all sådan lek där fler än ett barn var närvarande. Resultaten visade att eldlekar i åldrarna 12 - 14 år primärt är ett gruppfenomen med sociala förtecken, frekvent förekommande och mestadels planerad. Flertalet barn som leker med eld i grupp rapporterade också att de själv tar initiativet någon gång. Solitär eldlek verkar däremot primärt vara intrapsykiskt motiverad och sällan planerad. De barn som enbart leker med eld när de är ensamma är mindre avancerade i dessa lekar än andra barn.

Trots att majoriteten leker med eld både i grupp och ensamma, föredrar de att leka i grupp eftersom "det helt enkelt är roligare". Ansvarsbördan verkar väga lätt när den delas av en grupp och experimenterandet blir mer avancerat, vilket ökar spänningen. Resultaten från studien är väsentliga för förebyggande åtgärder. Medan ren information om eld kan förväntas påverka det enskilda barnets eldhantering behövs mer specifika metoder för att hantera de mer komplexa gruppfenomenen. Resultaten belyser vidare nödvändigheten av att skilja mellan patologisk eldsanläggning/eldlek och "normal" lek med eld samt att studera båda typer ur ett utvecklingsperspektiv.